

# ZPRAVODAJ

pátek 28. července Je to tu! 1 / 2023

## Cattus ante portas, aneb připravte se na nejbarevnější Prázdniny v Telči!

Každý rok stojíme před krásným a nelehkým úkolem: udělat z Telče město ještě barevnější i kouzelnější, naplnit ho hudbou, smíchem a nepopsatelnou atmosférou, za kterou se sem tak rádi vracíme. Naštěstí na to nejsme sami, pomůže nám víc než stovka kapel a divadel spolu s vámi, asi desítky tisíc diváky. Letos navíc přijede i titulní kočíček z kultovního filmu *Až přijde kocour*, pod jehož pohledem na nádvoří zámku vyroste scéna, pořadatelská trička zežloutnou a všichni se začneme zamilovávat červenat. Aby toho nebylo málo, vsadíme boty, že se spolu s ním objeví i panda, medvěd, kozel a případně i mytická Telčupakábra. Rozdělme si tedy úkoly následovně: vy si vezmete na starost smích a radost, my se zaměříme na barevnost – vždyť už jsme s tím začali hned po skončení minulého ročníku, když jsme se pustili do přípravy programu. Úspěšně totiž pokrýváme čím dál širší paletu hudebních odstínů: Žracáková khaki pro všechny zapřísnělé trampy, vínečkově bílá a červená pro milovníky folkloru, trávově modrá pro ty, kterým není žádná sóla na mandolínu dost dlouhá, whiskově medová pro nadšence do ostrovních melodií, pozounově zlatá pro tanečnický swingu i elektricky modravá pro všechny, kdo si přišli hlavně zatsat. Expandujeme i do sféry vůní, určitě si nenechte ujít kárově kávovou, romantickou rybníční, pohodovou parkovou, uklidňující podešťovou nebo dílensky terpentýnovou. Pokud tento Zpravodaj čtete někde na telčském náměstí, pravděpodobně už kolem sebe slyšíte cvrkot příprav na slavnostní zahájení a příjezd poťouchlého Kocoura s jeho družinou. Jestli sedíte doma u obrazovky, asi už plánujete, kdy se sem za námi podíváte. V obou případech si prosím vezměte příklad z těch, kteří se pod Mourkovým pohledem barví do veselých odstínů, celý festival pořádně očuchejte, ohmatejte i ochutnejte, ať máme zase na co vzpomínat a za čím se zase napřesrok vracet. Moc děkujeme, že jste s námi. Vidět, jak díky vám město ožívá, je totiž naše největší radost! *Colombo*



### Voila: le concert aux lodičky

Scéna u lodiček si loni odbyla veleúspěšný debut, ať už šlo o plánované koncerty, méně plánované buskery nebo večery s poezií. Lví podíl na tom má i Oliverova kavárnička, takže si objednejte něco svěžlího a letního, aby vám při zpěvu šansonů říznutých swingem, reggae a svižným popíkem nevyschlo v hrdle. Navíc se vám pak bude lépe tancovat, energický koncert našeho milovaného pražského tria by byla škoda prosedět.

P. S.: Pod kocouřím pohledem se zamilovaní lidé barví do červena, tak pozor, Voila je v tomto směru jedna z nejnebezpečnějších kapel na festivalu!

### Ondřej Ruml, Funny Fellows a Zatrestand

Už jsme si řekli, jak bude letošní zahájení barevné a jak bude vonět, teď jen zbývá probrat, kdo na něm bude hrát. Na první pohled je to jasné – držíme se swingu – ale na ten druhý se na pódiu budou díít neuvěřitelné věci. Swing má totiž mnoho podob a jednou z těch méně známých je swing takzvaně „na hubu“. Alespoň tak o svém stylu mluví český pěvecký fenomén Ondřej Ruml. Sám se svojí kouzelnou nahrávací krabičkou dokáže vykouzlit zvuk hodný velkého orchestru. Co bychom to ovšem byli za pořadatele, kdybychom zároveň nepozvali Zatrestand, tedy plnokrevný big band, pod kterým scéna praská ve švech a ježí se všemi myslitelnými nástroji. No a někde uprostřed kapelnické osy jednomužná–stomuž-



ná stojí Funny Fellows, kteří v naprosto rozumném počtu pěti hudebníků přináší naprosto nerozumnou show, vezoucí se na tónech starých dobrých časů. Pojdme spolu tedy zažít nějaké nové dobré časy a těšit se na ty budoucí!

### Poslední šance Míry Ošance

Pětice muzikantů v čele s všestranným hudebníkem, kytaristou a aranžérem Mírou Ošancem hraje a zpívá vlastní písně proložené legendami jako Peter, Paul & Mary nebo ...a hosté. Po zahájení hýřícím barvami, vjemy a nejmíň třiceti muzikanty nejmenovaného big bandu si přijďte užít poklidný koncert v kamarádské atmosféře, kterou Míra s přáteli vždycky vykouzlí. Vždyť po prořádném večeru je na místě se trochu zastavit, užít si poctivý folk i blues, večerní atmosféru a rozmluvy s přáteli. Přeci jenom se spousta z nás uvidí po předlouhém roce – položte tedy Zpravodaj a vyražte na Pandu, dopovíme si to spolu večer na baru!



### Marie má se vracet

**Středa** Kafe zbývá na poslední hrneček, dochází mi toaleták a lednička je prázdná. Holubi na balkoně začínají mít prý, všechno je připravený na můj odjezd do Telče. Jsem lehce nespávaná z toho, že balím den a ne hodinu předem, což trochu narušuje můj životní jistoty a způsobuje mi to mírnou neurózu. Naposled, když jsem takhle organizovaně odjížděla pryč, jsem špatně zavřela ledničku a všechno v ní namrzlo. Jak to celý pozbývá tu odjížděcí a balící lehkovážnost, kterou si úspěšně pěstuju, mám moc času na rozmýšlení co vzít a co ne, bohužel to však pro mé budoucí já, které poveze krosnu autobusem, odpověď povětšinou zní „vzít“. 20:24 Po hodině odhodlávání tedy začínám tím zásadním – loni se ukázalo, že nejdůležitější je mít náhradní kontaktní čočky i za ty náhradní. Ztratila jsem nebo roztrhla dva páry během dvou dní a těžce pak nesla fakt, že takovou věc v Telči nekoupíte. Letos tedy vezu troje. Na seznamu „uvidíme, jestli se vejde“ je prozatím bunda. 21:13 Jsem bezradná a se smutkem si nalévám víno. 23:20 Párá se mi krosna. Používám spínací špendlík. Druhá sklenička. 23:54 Veřejně prohlašuju, že se stydím sama před sebou za to, co všechno jsem s sebou sbalila. Bohužel všechny ty věci nesplňují snahu neumrznout, ale uvědomuju si, že jde o marnivost samotnou, kdy prostě potřebuju různý svršky stejné barvy a stejné délky, jenže s tím nejde nic dělat. Proto tenhle pocit ušlapávám a беру všechno. Jestli na mně tedy uvidíte jedno tričko víckrát, udělte mi významný pohled, protože s tou náloží, kterou mám, bych v Telči mohla zůstat klidně půl roku. 00:28 Nemůžu spát, protože před očima pořád vidím ten štos sbalených triček a stydím se. 00:42 Se snahou usnout si slíbím, že zítra ještě batoh proberu a nějaká trička vyřadím. **Čtvrtek** Před odjezdem odebírám trička. Vyndám přesně tři. Než vyjdu ze dveří, sundám ještě jedno ze sušáku, přihodím šaty a vši silou narvu do praskající krosny. Skóre je tedy přesně mínus jedno tričko a plus jedny šaty. Bunda zůstala na seznamu nepotřebných věcí, takže až budu brečet, že je mi zima, klidně mi omlaťte o hlavu velikost mého zavazadla. (Ale pak mi, prosím, nějakou bundu půjčte!)

K mému překvapení jsem krosnu za pomoci náhodných kolemjdoucích dostala do Telče a ani jí neprasklo dno. V Telči jsem se hned po příjezdu cítila jako doma, vypila jsem pár káviček, byla šťastná, že se vidíme, utratila pár pivének a připravila se tím na režim nastávajících dnů, prostě všechno, jako loni a hned jsme se na baru pustili do práce. Začali jsme motivačním promítáním filmu *Až přijde kocour* pro pořadatele, následně bylo potřeba vyřešit zásadní přednosti a nedostatky nového baru. Kromě toho, že odírá o práci umyváče nádoby a rozbíječe skleniček, miluju, že úvodním a dlouho debatovaným tématem bylo, že se na něm nedá tančit. Když jsme našli část, na které tančit půjde bez problémů a řádně to ozkoušeli, poukládali jsme se k filmu. K ránu se po loňském vzoru objevila snaha prosadit snídani ve formě párku v rohlíku z benzínky, leč naznali jsme, že času ještě bude dost. Festivalová atmosféra se už městem začíná šířit, čekají nás samy krásné věci, tady se uzavírá kruh a všechno je jak loni. *Marie*

Divadlo Basta-fidli  
Princezna z obrázku

Madam v triku a Meziměstě

Karel Plíhal

Nathanika

**ZÍTRA**  
**SOBOTA 29. ČERVENCE**

15.00 pohádka

17.00 Kocouři náměstí

19.30 nádvoří zámku

22.30 Nocturno